

ALTRA VOLTA, NADAL

I el Verb es féu carn, i posà entre nosaltres
(S. Joan, 1, 14)

Ja sigui per rutina,
o bé per inèrcia,
o per comoditat,
o bé per conveniència,
o bé per falta de formació,
o bé per una fe molt migrada,
o per la causa que sigui,

NADAL, per a molta gent, és:

— el record del naixement d'un infant pobre en un pesebre, embolcallat amb la palla, amorosit per l'alè calent d'un ase i d'un bou, i bressolat per les cançons ingènues d'uns pastors que vivien al ras.

Per tant, un fet històric que fa mil nou-cents seixanta i tants anys succeí en un petit poble jueu, de nom Betlem.

En resum: **un episodi que el temps desdibuixa.**

També:

— una diada que cal celebrar —i es celebra— amb tota mena de menjars i de beures. A la nostra terra, amb els clàssics torrons i neules, ruixat tot amb xampany. Una diada de gatzara i de disbauxa.

Per tant, una de les ocasions més eloqüents per a demostrar la nostra capacitat gastronòmica.

En resum: **una tradició que el temps aguanta.**

I encara:

— una magnífica avinentesa per emplenar unes butxaques i buidar-ne unes altres. Els regals, les estrenes, els «chritsmas», etc., es prodiguen a gratcient. La moneda circula a tort i a dret.

Per tant, una festa que els comerciants esperen i fins adoren.

En resum: **un negoci que el temps augmenta.**

* * *

Per a ben pocs, NADAL és:

— la donació que Jesús ens fa de la seva divinitat, del

seu amor, de la seva llum... I també de la seva pobresa,

- la vinguda del veritable Messias per a ofrenar-nos nova vida, nova sang, nova força... I també humilitat,
- la imatge de l'autèntica Pau. D'aquella Pau que els àngels desitjaren als homes de bona voluntat i que tots ens esforcem a malmetre i occir,
- el gresol de la nostra redempció i salvació eternes.

* * *

Avui, un nou Nadal truca a les nostres portes.

Obrim-les de bat a bat.

No siguem gasius.

No fem com aquells jueus de vint segles enrera.

Obrim a Jesús el nostre cor, la nostra ànima, el nostre esperit.

Ara que tota l'Església —sacerdots i laics— vivim aquesta fonda transformació post-conciliar, és un moment propici per a la reflexió i meditació.

I també per a la rectificació, si cal.

Encara hi som a temps, si volem.

Esmenem i bandegem errors i injustícies.

Visquem de ple, amb Crist i per Crist, la joia del Nadal.

Assimilem-ne tota la seva substància, tota la seva autenticitat.

Fem que sigui realitat que el Verb fet carn habita de debò en nosaltres. I que li puguem oferir un bon habitatge, digne Temple del Sant Esperit. Avui, demà i sempre.

(De la Revista «Granollers, Comunitat Cristiana»)

M. C.